

Antidogma - Fekete-fehér sorstragédia

2011 október 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

A demográfusok ismét tévedtek. Ahelyett, hogy az évszázad közepére kilencmilliárd körül stabilizálódna, mielőtt elkezdene csökkenni – amint azt nem is olyan régen még állították –, a Föld népessége tovább fog növekedni, az évszázad végére elérve és meghaladva a tízmilliárdot.

Ezt az ENSZ Népeség-hivatala jelentette be, elismerve, hogy súlyosan alábecsülte a harmadik világ, azon belül is mindenekelőtt Afrika termékenységi rátájának alakulását.

Mostanra aztán kiderült, hogy a fekete kontinensen a születési arányszám jóval magasabb lesz, mint azt korábban valószínűsítették, miközben az éhínségeknek, háborúknak, járványoknak – sőt még a földrész csaknem egészén endemikus AIDS-nek – sem lesz számottevő hatásuk a mortalitás alakulására nézve.

Fekete-Afrika lakossága 2050-re egymilliárd fővel fog gyarapodni, a jelenleg 150-160 milliós Nigéria népessége addigra csaknem megháromszorozódik (és így India, Kína és az USA mögött a világ negyedik legnépesebb országává válik), akárcsak a jelenleg 90 milliós Etiópiáé.

Drámaian hangzik, de 2100-ban a világnépesség több mint egyharmadát afrikai négek fogják alkotni, nem is beszélve a többi kontinensen élő feketékről – ennek minden, igen csak drasztikusnak ígérkező politikai, gazdasági, kulturális és környezeti következményével együtt.

A baj azonban, mint tudjuk, sohasem jár egyedül. Az Amerikai Népeségnyilvántartó Iroda (United States Census Bureau) szerint az elkövetkező években a korábbi etnikai kisebbségek fogják képviselni az Egyesült Államokban regisztrált születések többségét.

Az európai származású amerikaiak, akik ma még az USA összlakosságának a 64 százalékát alkotják, a 18 év alatti korcsoportnak már csak az 54 százalékát képviselik. Az utóbbi évtizedben az amerikai népesség 9,7 százalékkal növekedve elérte a 309 millió főt, de ez csak az átlag, amelyen belül az etnikai kisebbségek a növekedés 92 százalékát adták.

A 38 milliós néger lakosság 11 százalékkal nőtt, az 51 milliós spanyol anyanyelvű (hispanó) és a 15 milliós ázsiai eredetű népesség pedig mintegy 43 százalékkal. A volt etnikai kisebbségek már többségbe kerültek Kaliforniában,

Texasban, Hawaii, Új-Mexikóban és Washington államban. Ezen kívül 7k képviselik a születések többségét Arizona, Florida, Georgia, Mississippi, Maryland és Nevada szövetségi államokban.

Az európai születések száma csökkent az USA 46 államában (50 közül) és 86 legnagyobb városi agglomerátumában (100 közül). Az ázsiai és hispanó kisebbségek nélkül, amelyekben belül a gyermekek száma az utóbbi évtizedben 5,5 millióval nőtt (miközben a fehér gyerekek száma 4,3 millióval csökkent), az amerikai népesség összességében csökkent volna ebben az időszakban.

A U.S.C.B. úgy véli, hogy legkésőbb 2042-re a fehérek kisebbségbe kerülnek az Egyesült Államokban, ami értelemszerűen a WASP (fehér, angolszás, protestáns) dominancia végét is jelenti a világ (jelenleg még) vezető hatalmában. Noha manapság valamivel alacsonyabb, mint a múltban, a 15-19 éves korosztály születési arányszáma a fejlett országok közül az Egyesült Államokban a legmagasabb. 2009-ben ebben a korosztályban 39 születést regisztráltak 1000 főre, vagyis összesen 410 ezer születést. Ugyanez a mutató ma csak 14/1000 Kanadában, 10/1000 Franciaországban és Németországban és 5/1000 Japánban. (Érdekes, hogy minél kevésbé „keresztény” egy adott ország lakossága, annál alacsonyabb körükben a fiatalok idősebbi és házasságon kívüli születési hajlandósága.)

Ezzel párhuzamosan egy másik felmérés a maga nemében elsőként azt mutatja, hogy a két- vagy többgyermekes amerikai nők 28 százaléka legalább két különböző apától szülte a gyerekeit. Cassandra Dorius demográfus (Michigan Egyetem) mintegy 4000 amerikai nőt kérdezett meg több mint 20 alkalommal 27 éven keresztül, és vizsgálatának eredményeit az Amerikai Népegyesület (Population Association of America) legutóbbi éves találkozásán ismertette. Eszerint a többpartneres nők termékenysége sokkal kevésbé függött az iskolázottsági szinttől, a társadalmi vagy jövedelmi helyzettől, mint azt korábban hitték, jelentősen változást mutat viszont a faji hovatartozás szerint. Míg a fehér nőknek csak a 22 százaléka szült gyermeket legalább két különböző férfinak, addig ugyanez az arány 35 százalékra nőtt a hispanó és 59 százalékra a néger nők körében! Mindez – ismét csak a „keresztényi erkölcs” fogalmaival élve – azt jelenti, hogy morális, társadalmi és anyagi helyzetüktől függetlenül a néger nők csaknem háromszor „könnyebb vére”, mint fehér társaik, aminek nyilvánvaló következménye a két populáció eltérő szaporaságában és a népességben belüli etnikai arányok megváltozásában is egyértelműen tetten érhető.

Az előbbiekkal szerves összefüggésben Samuel Sommers (Taft Egyetem) és Michael I. Norton (Harvard Egyetem) felmérése azt mutatja, hogy noha a feketék és a fehérek egyöntetűen elismerik, hogy az előbbiekkal szembeni diszkrimináció az utóbbi hatvan évben folyamatosan csökkent az Egyesült Államokban, immáron a fehérek azok, akik leggyakrabban érzik magukat rasszizmus áldozatának.

A kutatók 208 feketét és 209 fehéret kérdeztek meg az ország minden részében arról, hogy szerintük az 1950 óta eltelt évtizedekben egy tízes skálán jelezve mennyit változott (1 = „egyáltalán nem”, 10 = „sokat”) a feketékkel és fehérekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés foka.

Tettetett meglepetésükre azt tapasztalták, hogy a 2000-es évekre a fehérek több mint 50 százaléka értékelte legalább 5-ös osztályzattal a velük szemben érvényesülő faji diszkriminációt, 11 százalékuk pedig a 10-es osztályzatot sem tartotta túlzónak. „Ezek az eredmények nemcsak azt mutatják, hogy a fehérek hajlamosabbak úgy vélni, hogy jelentős haladást értek el a faji egyenlőség terén, de azt is gondolják, hogy ez a haladás újabb egyenlőtlenégeket szült az ország kárukra.

A fehérek egy nulla összegű játéknak látják az egyenlőséget, amelyben mindazt, amit az egyik csoport megnyert, egy másik elvesztette”, írják a kutatók (Perspectives on Psychological Science, 2011. május). Az eredmény magáért beszél...

Gazdag István, demokrata

Ajánló